

Kontrollordningen for asfaltgjenvinning, KFA, er en frivillig bransjeordning som skal holde regnskap med hvor stor del av oppgravd/oppfrest asfalt som gjenbrukes og fremme mest mulig optimale løsninger.

LAGRING OG BEHANDLING AV RETURASFALT

I dette infoskriv gis noen praktiske anbefalinger om lagring og behandling av returafalt. For informasjon om miljø, lover og forskrifter henvises til Infoskriv 12.03 «Returasfalt og miljø» samt Infoskriv 14.03 om «Kontroll og dokumentasjon av returafalt».

Det er opp til det enkelte mellomlager å bestemme hvilke typer av returafalt man vil motta.

Her skiller vi mellom følgende tre hovedtyper av returafalt og forutsetter at ingen inneholder tjære:

- Fresemasse
- Ren flakmasse
- Forurenset flakmasse

Disse tre typene bør lagres hver for seg, da de normalt blir behandlet forskjellig før de kan anvendes på nytt.

Det er selvsagt mulig å inndele mottaket ytterligere i flere grupper, for eksempel i forhold til hvilke massetyper som leveres, alder osv., men dette blir meget plasskrevende, krever detaljkunnskap fra leverandøren og god organisering ved mottak.

Ren flakmasse inneholder ingen forurensninger og består av kun asfalt, mens forurenset flakmasse kan inneholde stein- og grusmaterialer, betong og andre typer av fremmedstoffer som plast, tre og metaller.

Lagring av fresemasse og flakmasse bør gjøres på en slik måte at vann kan dreneres ut av lagerhaugen i kontrollerte former slik at det ikke renner ut i nærliggende vannkilder. Undersøkelser som er foretatt viser at det normalt ikke skjer noen utvasking av miljøfarlige stoffer fra lagerhauger med retur-asfalt, ref Infoskriv 12.

For flakmasse er det i prinsippet ingen begrensning i høyden på lagerhaugen såfremt den ikke er skjemmende for omgivelsene. Svært høye lagerhauger vil imidlertid over tid bli svært sammenklistret og kan derfor bli tungvinte å viderebehandle.

Fresemasse bør ikke lagres høyere enn ca 3–4 m, og man bør unngå kjøring med anleggsmaskiner på haugen. Massen bør helst lagres tørt og mest mulig skjermet fra direkte soloppvarming. Dette for å unngå sammenkitting og klumpdannelse. Det samme gjelder for lagring av asfaltflak som er knust.

I de nye reviderte spesifikasjoner stilles det i dag visse krav til retur-asfalt og asfaltgranulat. Kravene som stilles er imidlertid i det vesentligste rettet mot det ferdige produkt som er produsert med asfaltgranulat. Det som imidlertid i de aller fleste tilfeller er av størst betydning for å oppnå et godt resultat, er at asfaltgranulatet som benyttes er så homogent som mulig. Med det menes at man f. eks til varm gjenvinning bruker et asfaltgranulat med så liten variasjon som mulig i gradering, bindemiddelinhold og hardhet, slik at sluttproduktet blir som beskrevet for jomfruelige masser.

Mellomlagrenes viktigste oppgave blir dermed å produsere så homogene asfaltgranulat som mulig i ulike graderinger.

Fresemasser er vanligvis homogene såfremt de ikke er lagret for lenge slik at de har klumpet seg. En frasortering av klumper kan da være nødvendig før bruk. Bruk av granuleringsskuffe er et annet alternativ. Sortering i ulike fraksjoner vil også kunne være nødvendig i enkelte tilfeller.

Flakmasse må knuses og eventuelt siktes. Hvis flakmassen er forurenset av trematerialer, plast osv. må dette fjernes før materialet knuses. Om man ønsker å fjerne eventuelle medfølgende steinmaterialer i flakmassen blir en vurderingssak, ikke minst med tanke på hva granulatet skal anvendes til. Asfaltgranulat som inneholder stein- og grusmaterialer vil f. eks være godt egnet til bruk i forsterkningslag og bærelag som ubundet materiale.

Retur-asfalt som har høyt bindemiddelinhold eller er mykt og klebrig, kan med fordel tilsettes noe steinmateriale. Dette kan forhindre sammenkitting og klumpdannelse ved lagring av ferdig granulat. Asfaltgranulatet vil også kunne bli lettere å håndtere ved senere bruk.

Hvilke graderinger som bør produseres, er avhengig av bruken.

Følgende eksempler viser noen typiske bruksområder for ulike graderinger av asfaltgranulat:

- For varm og kald gjenbruk i asfaltverk kan det være en fordel med korte fraksjoner som for eksempel 0–8 mm, 0–11 mm, 8–16 mm eller 8–22 mm.
- Asfaltgranulat anvendt til forsterkningslag eller bærelag som ubundet materiale kan for eksempel være 0–22 mm, 0–32 mm eller 0–63 mm.
- Asfaltgranulat anvendt til avretting og forklaring som ubundet materiale kan for eksempel være 0–11 mm, 0–16 mm eller 0–22 mm.
- Asfaltgranulat i ubundet form kan også anvendes til anleggsdekker, midlertidige dekker, skogsbilveier og likende slik som 0–11 mm og 0–16 mm.

